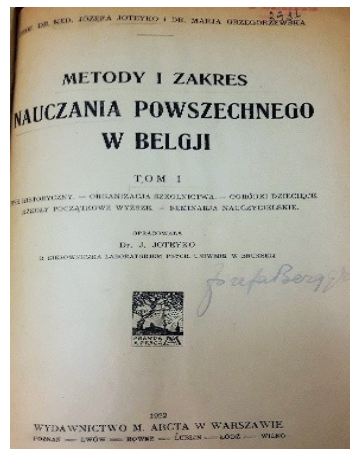

Dane bibliograficzne

Joteyko J., Grzegorzewska M. (1922) Metody i zakres nauczania powszechnego w Belgji. Wydawnictwo M. Arcta w Warszawie

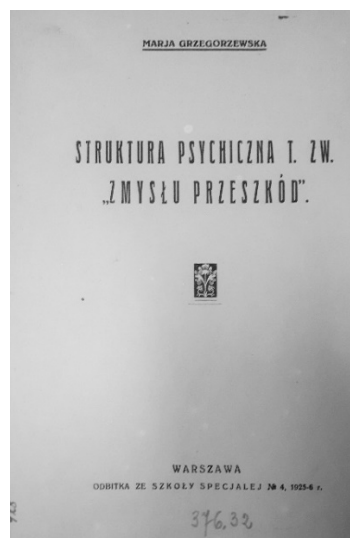
Okładka

Cytat (pisownia oryginalna)

„Kraj nasz przez kilka lat odcięty był od zachodniej Europy. Należy więc zapoznać się z kierunkami prądami Zachodu, i nie zatracając, oczywiście, charakteru i tradycji narodowych, umieć wybrać i zastosować to, co najlepsze, odpowiadające wymaganiom czasu i duchowi narodowemu”.

Grzegorzewska M. (1926) Struktura psychiczna t.zw. zmysłu przeszkód. Warszawa

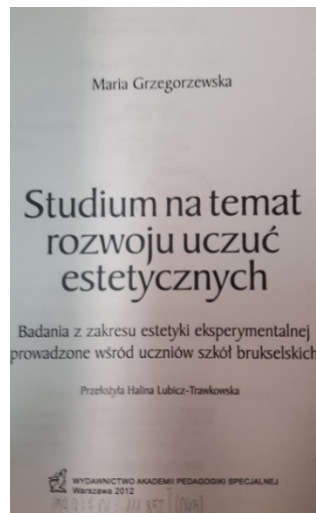

„Należy przede wszystkim ograniczyć <zmysł przeszkód. Do tych percepcyj, które pozwalają niewidomemu na bezpośrednie odczuwanie z oddali obecności przedmiotów (nazywamy też mianem przedmioty fizyczne, posiadające rozciągłość i działające jako bodziec właśnie skutkiem tej rozciągłości i nieprzenikliwości)”.

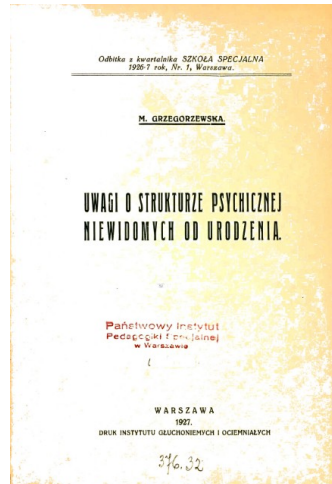
Grzegorzewska M. (1916) Essai sur le développement du sentiment esthétique : recherches d'esthétique expérimentale faites sur les élèves des écoles de Bruxelles. Paris : [s.n.]

Grzegorzewska M. (2012)
Studium na temat rozwoju
uczuć estetycznych :
badania z zakresu estetyki
eksperymentalnej
prowadzone
wśród uczniów szkół
brukselskich. Warszawa :
Wydawnictwo Akademii
Pedagogiki Specjalnej

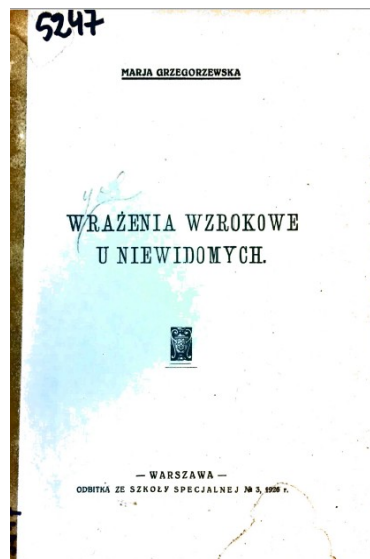

Grzegorzewska M. (1927)
Uwagi o strukturze
psychicznej niewidomych od
urodzenia.
Warszawa: Instytut
Głuchoniemych i
Ociemniałych,
Kwartalnik Szkoła Specjalna
1926-7 rok, Nr 1, Warszawa.

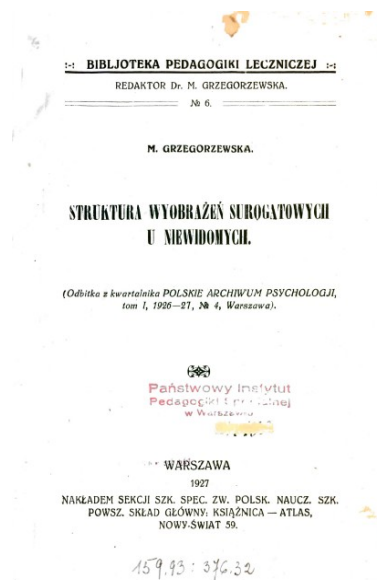
„Brak wzroku nie tylko, że stanowi lukę w poznaniu, ale pozbawia niewidomego radości świata widzialnego w tem, co stanowi jego istotę fizjologiczną i psychologiczną, co jest zdrowiem i pięknem, co podnosi ogólna sprawność ducha.”

Grzegorzewska M. (1926)
Wyobrażenia wzrokowe
niewidomych.
Warszawa: Druk. Inst. Głuch.
i Ociem.
Szkoła Specjalna nr 3, 1926
r.

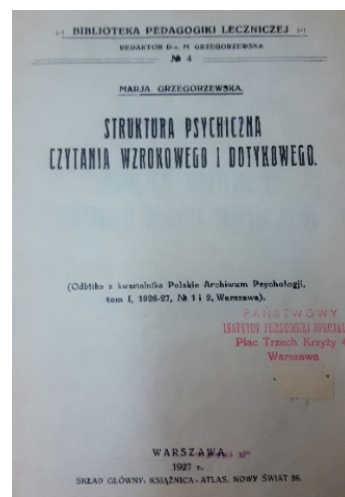
„Obecność wyobrażeń wzrokowych u niewidomych od urodzenia ze zniszczonymi nerwami wzrokowymi nie została nigdy dotychczas naukowo stwierdzona. Przy obserwacjach tego rodzaju należy umieć interpretować mowę niewidomych tak bogato usianą w wyrażenia o treści wzrokowej, co tłumaczy się tem, że niewidomi przyjęli słownik widzących i używają wyrazów, pod które podkładają pewne jakości czuciowe natury niewzrokowej.”

Grzegorzewska M. (1927)
Struktura wyobrażeń
surogatowych u
niewidomych.
Warszawa : Zw. Polsk.
Naucz. Szk. Powsz.,
Polskie Archiwum
Psychologii, tom I, 1926-27,
Nr 4, Warszawa.

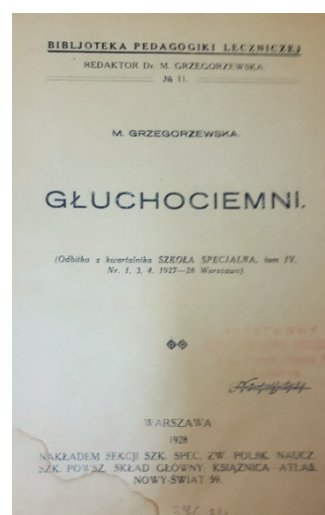
„Do najciekawszych i najbardziej charakterystycznych przejawów psychicznego życia niewidomych należą niewątpliwie wyobrażenia, które otrzymały nazwę „surogatowych” (Surrogat-Vorstellungen). Jak zobaczymy, są to pewne substytuty psychiczne tych treści poglądowych, które ludziom niewidzącym, w zupełności lub częściowo są niedostępne, a odgrywają ważną rolę w kształtowaniu się ich świata wyobrażeń i pojęć. Bliższe wnikięcia w istotę tych zjawisk doprowadza nas do wniosku, że mamy to do czynienia ze specjalnego rodzaju strukturami psychicznymi powstającymi u niewidomych na skutek im właściwych warunków życia i jako wynik przystosowania się ich do świata widzących.”

Grzegorzewska M. (1927)
Struktura psychiczna
czytania wzrokowego i
dotykowego.
Warszawa: Książnica-Atlas

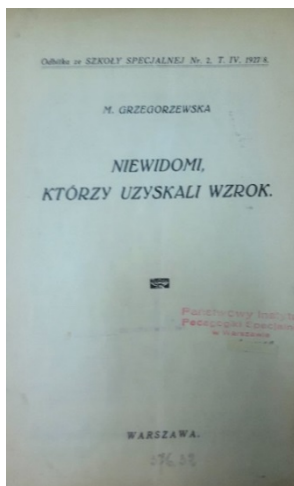
„Zasadnicza różnica leży jednak w stronie psychicznej: dziecko, dla odczytania wyrazu, potrzebuje tyle poszczególnych aktów woli, ile jest liter; dorosły czyta na podstawie zbiorowych impulsów, jednym impulsem woli ujmując całe wyrazy i grupy wyrazów”

Grzegorzewska M. (1928)
Głuchociemni.
Warszawa : Książnica-Atlas,
1928.
Liczba stron: 43 s.

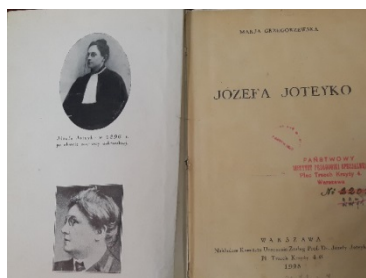
„[...] dopiero nazwiska Laury Bridgman i Heleny Keller zwróciły uwagę pedagogów i badaczy naukowych na świat ludzi pozbawionych wzroku i słuchu – ludzi, którym właściwie do poznania świata pozostaje dotyk, zmysł mięśniowy i węch”

Grzegorzewska M. (1928)
Niewidomi, którzy odzyskali
wzrok. Warszawa : Inst.
Głuchoniemych i
Ociemniałych

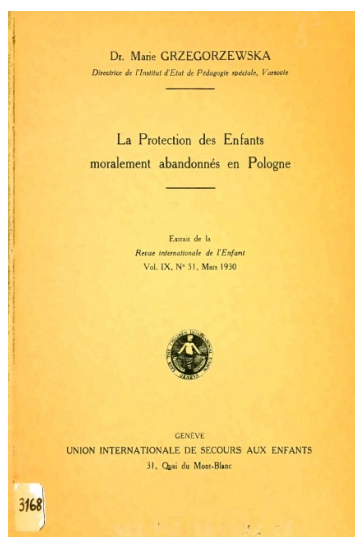

„Obserwacje nad niewidomymi, którzy odzyskali wzrok, były także przytaczane jako przyczynek do teorii empirycznej przestrzeni: gdyby pojęcie to było wrodzone, w takim razie po odzyskaniu wzroku (wobec jego normalnej ostrości) niewidomi powinni by móc ujmować przestrzeń wzrokową z dokładnością trójwymiarową. Otóż można się przekonać, że jest tu potrzebne dłuższe doświadczenie”.

Grzegorzewska M. (1928)
Józefa Joteyko.
Warszawa : Kom. Uczczenia
Zasług J. Joteyko,

Grzegorzewska M. (1930)
La protection des enfants
moralement abandonnés
en Pologne. Autor:
Grzegorzewska, Maria.
Wydano: Geneve : Union
Internat. de Secours aux
Enfants

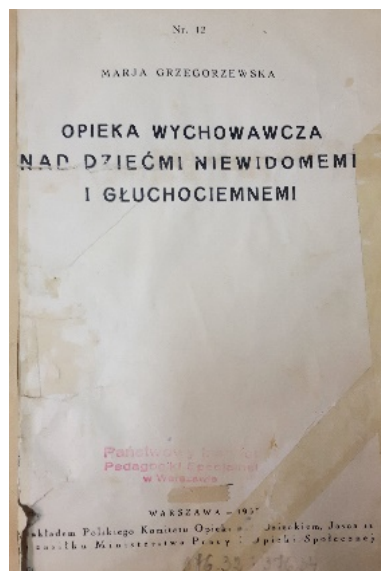

« Les écoles [spéciales]

s’occupent des enfants qu’une école ordinaire ne saurait recevoir et qui, laissés dans l’abandon et qui deviendraient un fardeau ou un danger pour la société. »

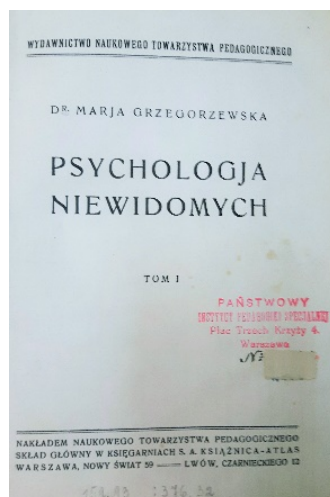
„Szkoły [specjalne] zajmują się dziećmi, których nie przyjąłaby zwykła szkoła, i które pozostawione samym sobie stałyby się ciężarem i zagrożeniem dla społeczeństwa”.

Grzegorzewska M. (1930)
Opieka wychowawcza nad
dziećmi niewidomymi i
głuchociemnymi.
Autor: Grzegorzewska,
Maria.
Wydano: Warszawa : Polski
Komitet Opieki nad
Dzieckiem

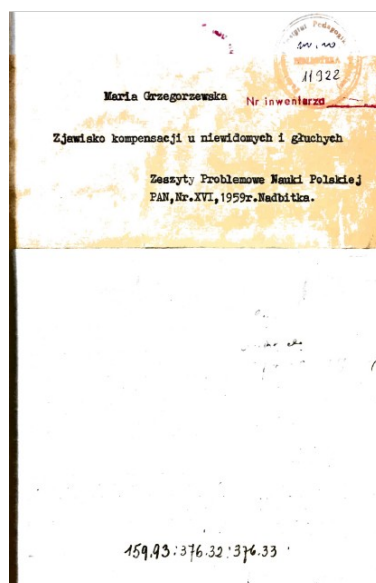

„dwa sposoby porozumiewania się najbardziej przez głuchociemnych cenione – to miganie i pismo Braille’a, do tego dodać jeszcze należy daktylogologję, jako niezbędną w nauczaniu tych dzieci, wszelkie zaś inne sposoby stoją na drugim planie, jako mniej ważne. Zaznaczyć należy, że dziecko nie uczy się od razu wszystkich słów jednym sposobem wyrażania się. W miarę tego, jak dotykiem poznaje jakiś przedmiot, uczy się oznaczać go migiem, alfabetem palcowym, pismem łacińskim, pismem Braille’a, pismem Ballu i w końcu wymawiać”.

Grzegorzewska M. (1930)
Psychologia niewidomych..
Warszawa : Książnica-Atlas

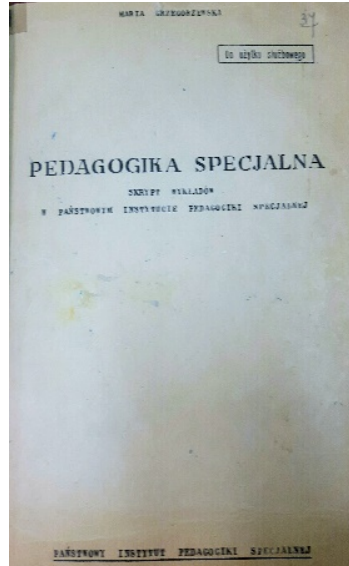
Grzegorzewska M. (1959)
Zjawisko kompensacji u
niewidomych i głuchych.
Warszawa : PAN
Zeszyty Problemowe Nauki
Polskiej, PAN, Nr 16, 1959

„W poglądach na niewychowalność niewidomych ludzie widzący kierowali się właściwościami własnej psychiki człowieka widzącego, który w poznawaniu świata, w sprawności życiowej i w ogólne w całej przystosowalności do życia społecznego tak wiele zawdzięcza wzrokowi, że nie wyobraża sobie życia bez niego. nie wyobraża sobie życia bez niego. Toteż przez długie wieki jedynym hasłem nawołującym do opieki nad niewidomymi była jeno litość, a jedynym wynikiem zdynamizowanego przez nią

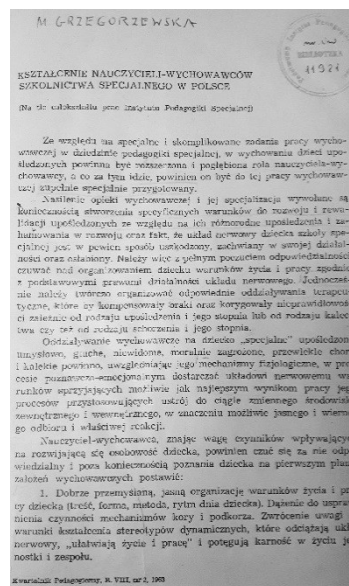
działania - pewna liczba przytułków, obejmująca zresztą tylko nieznaczną część niewidomych, którym zabezpieczano minimalne warunki fizyczne, pozwalające zaledwie na nędzną egzystencję”.

Grzegorzewska M. (1960)
Pedagogika specjalna. Skrypt wykładów w Państwowym Instytucie Pedagogiki Specjalnej. Warszawa : Państwowy Instytut Pedagogiki Specjalnej

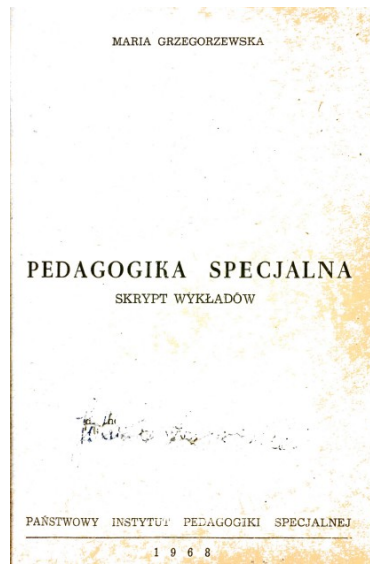
Grzegorzewska M. (1963)
Kształcenie nauczycieli-wychowawców szkolnictwa specjalnego w Polsce. Na tle całokształtu prac Instytutu Pedagogiki Specjalnej. Warszawa : Państwowe Wydaw. Naukowe.

Kwartalnik Pedagogiczny, R VIII nr 2, 1963

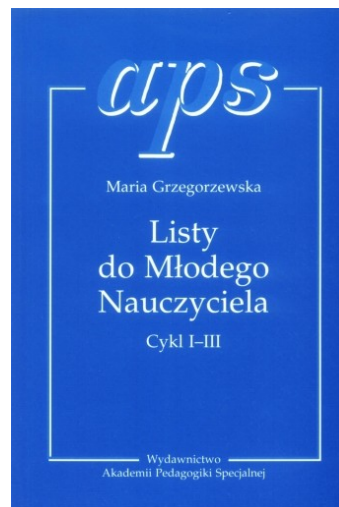
„Nauczyciel-wychowawca, znając wagę czynników wpływających na rozwijającą się osobowość dziecka powinien czuć się za nie odpowiedzialny [...]”

Grzegorzewska M. (1968)
Pedagogika specjalna. Skrypt
wykładów.
Warszawa: Państwowy. Inst.
Pedagogiki Specjalnej,

„W pracy rewalidacyjnej
każdej jednostki pedagogika
specjalna wymaga ścisłej
współpracy nauczyciela
wychowawcy i lekarza ze
środowiskiem domowym
dziecka.”

Grzegorzewska, Maria,
"Listy do Młodego
Nauczyciela, Cykl 1-3",
Warszawa, Wydaw. WSPS,
1988, 1996
Najnowsze, APS, 2002

„Posyłam te listy do Ciebie,
Koleżanko, i do Ciebie,
Kolego, z gorącym
życzeniem, abyście w swojej
pracy znaleźli radość
tworzenia i spokój dobrze
spełnionej służby społecznej.
M.G.”

Grzegorzewska M. (1989)
Wybór pism.
Warszawa : Inst. Wydaw.
Związków Zawodowych,
1989.

